

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnervm

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

§. I. Quàm utile sit Paßionem, atque Vulnera Domini meditari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

ALLOCVTIO

Ad animas quæ Dominum Iesum
Crucifixum, ac vulneratum di-
ligunt, ac recogitant.

§. I.

*Quàm utile sit passionem, atque vulnera
Domini meditari.*

Nimæ, quæ vulnera-
tum ac crucifixum Sal-
vatorem diligitis & re-
cogitatis, ô quàm pau-
cæ estis ! Quàm rarò
homo Dominicæ Pas-
sioni, & sacris Iesu Christi vulneribus
recolendis intendit animum ! cùm ta-
men nihil Deo gratius, sibi nihil uti-
lius præstare possit.

Ad utilitatem quod attinet, eam in-
dicat S. Bernardus cùm exclamans, *Serm. 61.
in Cant.*
*Quanta, inquit, in vulneribus Domini mei Ie-
su multitudo dulcedinis, plenitudo gratiæ, perfe-*

A

Etioq;

Lib. 1. Re-
vel. c. 24.

Elíoq³ virtutum ! Quod ipsum Salvator sanctam Mechtildem docuit: volebat enim, ut in meditatione quotidiana, crebrò in sanctissima sua vulnera se reciperet, monebatque ut in pedum vulneribus, affectus suos omnes collocaret, in quibus expurgarentur; deponeret in vulnere dexteræ manus, opera sua, in quo perficerentur; in vulnere sinistrae manus, afflictiones, & tribulationes suas, unde levamen, ac solatium acciperent; in vulnere autem lateris sui, cor atque amorem suum, ut juncta, inquiebat Dominus, cordi & amori meo unum fiant, uti candens in igne ferrum, unum idemque cum igne videtur esse. Hunc profert fructum passionis, ac sacrorum Domini vulnerum assidua meditatio.

Did. Mart.
in vita
S. Jac. l. 2.
c. 13.

Rectè hoc etiam intellexit S. Rodesindus Conimbricensis in Lusitania Episcopus. Delegerat is sibi pro gentilitio stemmate sanguineam Crucem, è cuius dextero brachio speculum, sinistro circum suspenderat, ut hoc signo indicaret in patiente Salvatore, ac crucifixo

cifixo

cifixio virtutes omnes conspici, iisq̄ue
continuâ, atque attentâ meditatione,
veluti circino, vitam nostram, ac mores
admetiendos esse. Sit ergo, ait S. Bona- P. 1. Stim,
ventura, regula vivendi, passio Salvatoris, & e. 4.
tantò ampliùs in hoc consolemur, quantò ampliùs
Christo conformamur, & tantò ampliùs desole-
mur, quantò ab hoc exemplari, ac regula ampliùs
elongamur.

Sensum hunc hausit Bonaventura à
seraphico Patriarcha suo Francisco, Barri an-
sa. p. 1. c. 8.
qui totus in Dominum, ac Salvatore den. 1.
suum Iesum caritate accensus, ab eo
enixè postulans, quid ipse, quid filii sui
præstare possent, quod illi gratissimum,
& sibi, illisq̄ue utilissimum foret; ter è
cælo monetur, ut tertio Missale revol-
veret; quod dum facit, tertio in hæc
verba incidit, Passio Domini nostri Iesu
Christi; quâ, scilicet, nihil ipse cum
suis Deo gratius meditaretur, nihilq̄ue
ad omnem in virtute profectum, illi
imitarentur utilius.

Si nescis speculari altâ, & cœlestia, inquit De imit.
Chr. 1. 2.
Thomas à Kempis, in passione Christi, & c. 1. §. 4.
in sacris ejus Vulneribus libenter habita. Si

A 2

enim

enim ad *Vulnera & pretiosa Stigmata Iesu* devotè confugeris, magnam in tribulatione consolationem senties.

In eandem sententiam non minùs sapienter, quàm piè venerabilis Pater D. Ludovicus Blofius, Monasterii Lætiensis, Ordinis sancti Benedicti, in Hannonia Abbas. *Nullus omnino, inquit, potest aliquid de Domini passione humiliter legere, vel cogitare (licet modico fortè affectu id faciat) quin eximium salutis fructum inde referat; quemadmodum fieri nequit, ut qui opobalsamum summis digitis contingit, non habeat opobalsami liquore, atque odore perfusus. Etiam si imago Crucifixi Iesu piè inspicitur tantum, non erit inanis hæc inspectio.*

Igitur Dei servus, pergit Blofius, præclaram crucifixæ humanitatis Christi imaginem in animæ suæ vires, corporisq; sui sensus imprimat. Hæc enim eum tandem, in superessentialem, ac formæ nesciam imaginem, in æternum, inquam, verbum, ac sapientiam Patris, in altissimam Christi divinitatem mirabiliter sustollet. Nam humanitas dulcissimi Iesu tuta via, ipsissimaq; janua est perveniendi ad ejus divinitatem. Frustra planè quis adspirat ad mysticam, germanamq; con-

tem-

templationem, si se exercere non vult in meditatione passionis Domini, ac vera humilitate. Nam nisi illam profundamento habeat, quò per contemplationem altiùs ascendere pertentaverit, eò profundius corruet. Sanè, etiamsi lumine gratiæ copiosè perfusus nonnumquam extra suum naturale lumen rapiatur, atque in divitiis Dei absorptus, sese in ipso lumine gratiæ feliciter perdat, dum tamen sibi restituitur, convenientissimè cordis intuitum ad Iesum crucifixum revocabit, huic amabili fundamento semper inharens. Hætenus Blofius.

Ita & D. Gregorius ait, S. Paulum, *Lib. 21. Mor. c. 20. c. 21.*
nobilem illam Iobi aquilam, in arduis
posuisse nidum suum, & ad tertii cœli
secreta volatu suo ascendisse, inde ta-
men contemplatum escam, patientem
scilicet, crucifixum ac vulneratum Sal-
vatorem, relictâ supernæ Majestatis
gloriâ descendisse, ac sibi, & pullis, hoc
est auditoribus suis, Dominicum San-
guinem lambendum proposuisse, &
post audita *arcana verba, quæ non licet homi-* *2. Cor. 12.*
ni loqui, haustamque cœlestem sapien- *v. 4.*
tiam, judicasse non scire se quidpiam
inter suos, nisi Iesum Christum, & hunc cruci- *1. Cor. 2.*

fixum, ut à throno divinæ Majestatis sibi redditus, lætiùs in Cruce Domini videatur conquiescere, quòd in hac omnis perfectionis esset consummatio.

*Anonymus
in tract. de
Pass. Dom.*

Ita in arduis posuerat nidum suum ille eremi cultor; sed ad lambendum Domini Sanguinem non descendebat, qui sublimiori orationi non parum addictus, post eam in silvæ suæ abdita penetrans, crudis herbarum radicibus victitabat, & fonte levabat sitim, quem conspicuus Angelus monuit, communem ut vitam sectaretur, neque supra sui similes saperet, sed in cellulâ suâ se continens, Domini Iesu passionem, ejusque mortem acerbissimam quotidie meditaretur. Id quod sedulò, magnaque pietate deinceps præstitit: atque ita, qui in arduis contemplationis nidum suum posuerat, ad lambendum Dominicum Sanguinem, insigni virtutum profectu descendit.

Perpende hæc anima mea, & imitare, ut cum B. Angela de Fuligno digna habearis, quæ à Salvatore audias; *Benedictz*

*Barri. p. 1.
c. 8, de u. 1.*

Christi Vulnerum.

7

*dicti vos à Deo Patre meo, omni benedictione in
cœlestibus, qui acerbissimam passionem, & igno-
miniosissimam mortem meam tanto affectu,
tamq̃ sedulo recolitis.*

Hanc sibi, augustissimæque familiæ
suæ Austriacæ benedictionem accu-
mulat Ferdinandus III. semper pius,
semper augustus, dum inter Imperii,
orbisq; curas, tam pio, augustoque ani-
mo Christi languentis, patientis, morientis e-
logium antitheticum, apud se medita-
tur. Audi quàm pium sit, quàm augu-
stum in angustiis Salvatoris.

*Tristatur in horto lætitia Angelorum,
Affligitur in animâ refectio animarum sancta-
rum.*

*Solatur Angelus solatium afflictorum.
Traditur furori luporum mansuetissimus A-
gnus.*

Capitur, quem cœli capere non possunt.

Ligatur, qui nostra solvit vincula.

*Iudici præsentatur Iudex vivorum & mortuo-
rum.*

Negatur à Petro petra ipsa Christus.

*Facies illa velatur in quam desiderant Angeli
prospicere.*

A 4

Falsò

8   *Corona Sacratissimorum*
Falso accusatur veritas æterna.
Non respondet Verbum per quod Verbum
facta sunt omnia.
Indecore nudatur, qui vestit universa.
Tremunt, coram quo tremunt potestates.
Dirè flagellatur Dominus in similitudinem
servi factus.
Ignominiosè coronatur Rex Regum, & Dominus
dominantium.
Stultitiæ insimulatur sapientia Patris.
Nocens dimittitur, innocentia damnatur.
Ponderi Crucis succumbit, qui tribus digitis cæ-
lum appendit.
Crucifigitur tamquam latro
IPSE DEI FILIVS
Moritur, eheu ! moritur vita æterna,
Vt te mortalem, æternum reddat.
MORITVR
Deus homo factus
Vt te hominem deificaret.
Morere & tu
Concupiscentiis tuis, ut vivas Christo:
Mundo, ut vivas cælo.
Tibi ipsi, & omnibus affectibus pravis,
Vt vivas soli Deo pro te mortuo, in æternum.
Concordem hanc discordium rerum
*har_*

harmoniam dum modulatus est, & voce sanguinis bellè cecinit Imperator Amor in Cruce, omnia divisa mundi regna copulavit, & suavissimè traxit ad se. Utinam qui eandem, inter jucundos sanctioris hebdomadæ luctus, ante Crucem, imò mente fixus in Cruce, suspiriorum ad sonitum recinuit, omnia, quæ infidelitas divulsit regna, nexu fidei conjungat in se, & mundo imperet domito, non ferro, sed ligno; benedictus à Deo copiosa benedictione, qui tam piè ac suavi compendio multiplices adedò, atque acerbos Salvatoris cruciatus, non sibi tantùm, sed Augusto exemplo, etiam nobis recolendos proponit.

§. II.

Quàm grata Deo sit Dominicæ Passionis recordatio, ac meditatio.

VErùm instituti mei non est utilitates omnes, quas adfert meditatio Dominicæ passionis, enumerare,

A 5

obiter